

Plátek

Číslo: 1

Rok: 2015

Obsah:

Informace z parlamentu

Akademie očima žáků

Dobročinná sbírka pro útulek

Zážitky z lyžařského kurzu

Výsledky recitační soutěže

Veselé Velikonoce!

Jak žijeme aneb Rok devátáka

Už jste devátáci – věta, která nám zní v uších od začátku školního roku. Jaké to vlastně je být tím devátákem? Podle mě je to hodně různé v určitých věcech. Jste na škole nejstarší, nejzkušenější, „nejdospělejší“, takže to je celkem fajn pocit :). Učitelé s vámi i tak jednají a ve škole se kolem vás točí hodně pozornosti. Taky si vybíráte absolventská trička, malujete třídní tablo, jezdíte na exkurze.

Na druhou stranu je tu ale i docela důležitá a pro někoho i velice těžká věc, a to je výběr střední školy. Od začátku roku se píší různé testy inteligence, SCIO, chodí se na pohovor ohledně výběru SŠ a povolání. Tohle všechno vám má pomoci při rozhodování, co chcete v budoucnu dělat. Někteří už se těší, až odejdou na střední školu a poznají nové lidi, nové prostředí, všechno se změní, jiní ale o tom, že všechno končí, skoro ani nechtějí slyšet a nejradši by na základce ještě zůstali aspoň rok se třídou, na kterou jsou zvyklí.

Další věcí, která neodmyslitelně do devítky patří, jsou přijímačky. Musíte se snažit mít už od osmičky co nejlepší vysvědčení, které budou na školách hodně prohlížet a za které budou dávat body k dobru. Učitelé od září nosí různé testy, cvičení, makáme opravdu jak mourovatí :). Co se vám bude hodit k přihláškám, jsou soutěže. Na některých školách se za soutěže dostává i víc bodů než za prospěch! Takže je to jasné, soutězte, jak to jen jde, i účast ve školním kole soutěže může přinést rozhodující body pro přijetí. A ještě jedno důležité info – pokud budete dělat talentovky (třeba na sportovní gympl nebo konzervatoř), tak vás to sice bude stát dost nervů a sil, ale pokud vás vezmou, můžete být už od ledna vysmátí a říkat si, že jste to pořešili, zatímco vaši spolužáci budou muset ještě hodně makat, tak vy už jste za vodou!

Určitě vás zajímají i jiné věci než výběr střední školy a přijímačky! Třeba jak probíhal nácvik rozlučkového čísla všech devátáků na školní akademii. No, upřímně to nebyla žádná sranda. Nejdřív se strašně dlouho řešilo, kdo bude s kým tancovat, potom nastaly obrovské problémy s oblečením (krátké nebo dlouhé šaty, jejich barva, boty), zejména pro holky. V neposlední řadě nám dal zabrat i nácvik samotného čísla, který občas probíhal docela dramaticky. Nakonec jsme se s tím ale nějak poprali a dotáhli polonézu do konce. Myslí si, že většina z nás je ráda, že akademie se konala v době, kdy jsme právě devátáky. Naše společné číslo bylo jakýmsi prvním slavnostním loučením se školou a spolužáky a rádi budeme na akademii vzpomínat.

Závěrem chci popřát hodně štěstí a pevných nervů u přijímaček všem devátákům, kterých se to týká. Hlavně si den před nimi nenadávejte, že jste se málo připravili a že to nenapíšete. To je ta nejhorší věc, co můžete udělat. Naopak, řekněte si, že jste pro to udělali maximum, všemu rozumíte, všechno znáte a nemáte z ničeho obavy. Když takhle naladění přijdete na přijímačky, tak vám to bude samo myslet a budete mít všechno dobře :). A ještě jedna rada, tréma není dobrý pomocník. Vezměte si s sebou nějaký talisman pro štěstí, který vás třeba uklidní.

Za redakci Plátku přeji všem bezvadné Velikonoce.

Radmila Centnerová, 9. B

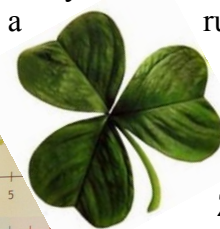
Trocha politiky

Dne 19. 1. 2015 se po vánočních prázdninách uskutečnilo první zasedání školního parlamentu. Potřebovali jsme zajistit spoustu věcí, mezi nimi bylo i uklízení vánočního stromku, který se nám pyšnil na školním balkóně.

Naším dalším probíraným tématem bylo zhodnocení Talentmánie. Od členů parlamentu jsme se dozvěděli, že tento rok byla Talentmánie velmi povedená a všichni, kteří se na ní podíleli, si zaslouží pochvalu. Více informací naleznete v článku Míši Ryzí.

Některé členy napadlo obnovit „barevné nebo tematické dny“. První tematický den se uskutečnil 23. 1. 2015 a všichni jsme měli přijít v tepláčkách. A jelikož jsou na škole i žáci, kteří nosí tepláky stále, museli jsme si k nim obléct i bílé tričko. Na 1. místě byla třída 4. A, na 2. místě 4. B a na 3. místě 9. C.

V parlamentu jsme řešili, jak budeme žáky odměňovat. Dita Škvařilová navrhla, aby třídy nedostávaly malou odměnu po každém barevném dnu, ale pořídilo se pro žáky z vítězné třídy něco většího až po všech dnech na konci školního roku. Nápad se líbil. Evidenci výsledků mají na starosti Hana Šebelová a Sára Porčová. Zájem o tuto akci byl velký, proto jsme se rozhodli pokračovat a vyhlásili na 16. 2. další den. Tentokrát měl každý žák přijít do školy vybaven čepicemi, šálami a rukavicemi. Třetí barevný den byl stanoven na 16.3.2015. Napadlo nás, že 17.3. je Den sv. Patrika, a

proto jsme zvolili zelenou barvu. Za každý kus zeleného oblečení dostala třída 1 bod a za doplněk (náušnice, čelenka apod.) půl bodu. Kontrola se uskutečnila v třídnické hodině. Procentuální vyhodnocení tříd je k nahlédnutí na nástěnce žákovského parlamentu. Zapojte se se svou třídou do dalších barevných dnů!

První třída v zelených barvách s maskotem Fanynkou (82 bodů za oblečení)

Členové parlamentu se rozhodli, že i tento rok uspořádají nějaký sportovní turnaj. Zástupci ze tříd navrhovali turnaje ve fotbale, florbale a ve vybíjené. Zástupci v parlamentu dostali za úkol zeptat se, kdo by měl zájem o jaký turnaj a jestli by byla třída schopná složit tým. Největší zájem byl o florbal. Turnaj pro žáky z druhého stupně by se měl konat v pátek 15. května 2015 po šesté vyučovací hodině. A pozor! Tým z každé třídy musí být smíšený. Do hry musí být zapojena vždy alespoň jedna holka.

Pavla Janečková, 9. B

Akademie žáků 2. stupně

V neděli 22. března 2015 se ve 14.00 hodin uskutečnila na naší škole akademie pro veřejnost. Přišlo se na nás podívat mnoho příbuzných a známých. Tělocvična praskala ve švech. Všechny třídy z 2. stupně si připravily vystoupení. Pořad moderovali členové dramatického kroužku. O ozvučení akademie se jako vždy postaral Vojtěch Hornanský, který si dokonce nechal přivést svoji aparaturu.

Třída 6. A

Ano. I my jsme měli vystoupení, na které jsme se pilně učili. Naše vystoupení se podobalo hodině tělesné výchovy. Skákali jsme přes švihadlo, dělali kotouly a spoustu další cviků. Ze začátku ale to nebylo lehké. Museli jsme se na všem dohodnout. Společně s panem učitelem Sedláčkem jsme pak cvičili, cvičili a tadááá. Akademie najednou byla v plné parádě! Domluvili jsme se jako třída na písničku Pitbull - Rain Over Me ft. Marc Anthony a hned poté následovala písnička Green Day - Holiday. Proč jsme vybrali zrovna tyhle písničky? Lehká odpověď. Shodli jsme se na tom, že se nejvíc hodí k našemu vystoupení. Myslím si, že se vystoupení líbilo, protože nám hodně tleskali.

Katka. Obelczová, 6. A

Třída 6. B

Jako vystoupení jsme si vybrali videoklip k písničce V naší ulici od Voxel. Pro písničku jsme hlasovali a byli jsme rádi, když s námi naše paní učitelka Eva Požárová souhlasila. Všichni žáci z naší třídy představují děj, který se zpívá v písničce. Z kartonu jsme si vyrobili stromy, budovy a auto. S naším číslem jsme byli docela spokojeni, ale při zkouškách v tělocvičně jsme zjistili, že musíme vychytat některé věci. Videoklip v malé tělocvičně vypadal úplně jinak než v té velké. Naštěstí máme moc hodnou paní učitelku a ta nám s akademií hodně pomáhala.

Moc jí za to děkujeme. Myslím si, že se nám vystoupení podařilo.

Tereza Novotná, 6. B

Akademie žáků 2. stupně

Třída 7. A

Na začátku jsme se v naší třídě nemohli dohodnout, co budeme dělat, a pořád jsme se hádali. Jednou jednoho našeho spolužáka napadlo, že bychom mohli předvést „labutí jezero“. Chvilí se nic nedělo a zdálo se, že ani žádné číslo na akademii nevymyslíme. Najednou však přišel nápad - „AQABELLY“. Tohle nás (Lucku a Kamču) napadlo při suplovaném tělocviku. Kluci zrovna hráli vybíjenou a my, holky, jsme měly možnost vymýšlet a nacvičovat. Klukům se to nelíbilo, a tak to zůstalo na nás. Na holkách. Pojaly jsme to sice po našem, ale svůj účel to splnilo - POBAVIT.

Nácvik trval dlouho, několik lidí odešlo, několik přišlo. Ale to už k tomu patří. Nakonec nám zůstala skupinka devíti děvčat. Nás devět nacvičilo sestavu. Potom se k nám přidalo dalších šest lidí (včetně pana učitele Horbase), pomáhali nám jako „držiči plachty“. Zkoušky jsme měli skoro každý den a usilovně jsme nacvičovali. Přišla první zkouška ve velké tělocvičně a my jsme měli trému a báli se, že se to nebude líbit. Bylo to úplně naopak, všem se to líbilo, a dokonce nám i zatleskali. Tím jsme se zbavili veškerých obav a pochybností. A pan učitel nám vyrobil „bazén“.

Lucka Bartůšková a Kamča Vyskočilová, 7. A

Z pohledu 9. C

Naším prvním problémem bylo dohodnout se, co vlastně nacvičíme. Nápady byly různorodé, ale nejvíce se ujal nápad "školní hymny". Bohužel podobné vystoupení chtěla nacvičit 9. A, a tak jsme se pustili do sborového zpěvu písně *Chci ti říct* (MIG 21). Ovšem 9. A změnila názor a začali nacvičovat western. A my se vrátili k hymně. Začalo se plánovat, kde se bude sedět, co se bude zpívat, kdo co bude dělat... Terka Jančálková poskládala otázky a písně, Dita Škvařilová se ujala choreografie, třída nápady zhodnotila a přijala. No a začalo se s nácvikem. Někdy se vše dařilo, jak mělo, ale většinou se někomu nechťelo, některým to přišlo trapné a kašlali na nácvik. Největší problém byl, že všichni se vším souhlasili, nikomu nic nevadilo, ale když se potom po někom něco chtělo, byl problém. Nacvičovali jsme každou volnou chvíli, občas ve třídnické hodině, ale to moc času nebylo kvůli polonéze, v hudební výchově, o volné hodině, občas jsme šli na nultou hodinu nebo jsme cvičili v suplovaných hodinách. Nácviky probíhali v podstatě pořád stejně. Sjeli jsme si představení, Dita nám řekla, co jsme dělali špatně, a sjeli jsme si to znovu a lépe. Třída často nedělala to, co měla a někteří měli "kecy" k tomu, co se po nich chtělo. Musím přiznat, že Dita

si s nácvikem dala celkem práci a stálo ji to mnoho nervů, a když si třída stěžovala, občas jí to ujelo, neudržela se a začala na nás křičet. Většinou se jí zastala Terka a utvořily tak "hlavní vedoucí dvojici". Když se vymyslela ještě závěrečná píseň, kterou přetvořila Terka s Lídou Vojtovou, vytvořila se tak "hlavní vedoucí trojice" a tyto tři osoby vedly naši třídu, jak nejlépe mohly. Výsledek byl velice uspokojivý a líbivý. Nakonec se ukázalo, že třída 9. C je jako kolektiv velice pracovitý, snaživý a šikovný.

Alena Stejskalová a Dita Škvařilová, 9. C

Akademie žáků 2. stupně

Akademie v 9. B

Letos to byla pro naši třídu poslední akademie na základce, takže jsme se chtěli prostřednictvím akademie rozloučit co nejlíp. Jenže jsme dlouho nemohli nic vymyslet, upřímně jsme se o to ani moc nesnažili, protože deváták má dva tři měsíce před přijímačkami trochu jiné starosti. Navíc, když už někdo něco vymyslel, tak jsme zjistili, že to prostě nejsme schopní z různých důvodů zrealizovat. Asi šest týdnů před akademií padnul návrh na rozloučení se písničkami – udělat mix písniček podle toho, co jsme poslouchali jako malí až po současnost, a něco na ně předvést. To všechny zaujalo a odsouhlasilo se to.

Dlouho jsme sice vybírali písničky a k nim i to, co na ně tancovat nebo předvádět, ale po dlouhém dohadování a vymýšlení jsme to dali dohromady.

Jediné, co v této chvíli zbývalo, bylo nápady převést do reality a nacvičit číslo. Dvakrát se nám do toho ze začátku nechtělo, ale už jsme prostě museli – do akademie zbývaly tři týdny a další den byla první oficiální zkouška. Rozhodlo se, že se teda bude to pondělí, den před zkouškou, pořádně trénovat. K překvapení všech to šlo docela hladce, dali jsme tomu dobrý základ, na kterém jsme potom stavěli až do konce. Sice jsme zjistili, že některým jejich role přece jen nesedí, a proběhly menší změny v obsazení na některé písničky, ale zvládli jsme to!

Cím častěji jsme trénovali, tím víc nás to i bavilo, zvlášť když se k tomu přidaly i kostýmy a rekvizity. Ten týden, co bylo před akademií a trénovalo se pořád, jsme toho teda měli už malinko dost, ale na výsledek to vliv nemělo, stejně jako menší nervozita, která byla poslední chvíle před vystoupením. Ale zvládli jsme skvěle jak vystoupení pro první stupeň, tak i pro rodiče. Všechny nás potěšilo, když nám při poslední písničce a závěrečném kolečku tleskala celá tělocvična, to bylo prostě super! Po akademii jsme se dokonce dozvěděli, že jsme byli jedno z nejlepších vystoupení.

Podle mě jsme se s touto školou rozloučili v rámci akademie hezky a taky jsme ukázali, že se jako třída dokážeme domluvit a během krátké doby secvičit solidní číslo.

Radmila Centnerová, 9. B

Pozor selfie! A to, že jsme se akademie zúčastnili, nám zdokumentovala Gabča Medková.

Lyžařský výcvikový kurz 7. ročníku

Ahoj, vítám vás u svého dalšího článku. Tentokrát bych vám chtěla napsat o lyžařském kurzu žáků 7. ročníku, který se konal **18. – 23. ledna 2015 ve Velkých Karlovicích** v Beskydech. Jako pedagogický doprovod (a zároveň jako instruktoři) s námi byli paní učitelka Požárová, Nedomová a pan učitel Sedláček, dále i paní zdravotnice, která nás na lyžáku ošetřovala.

První den, v neděli okolo desáté hodiny ranní jsme se sešli před tělocvičnou, kde na nás čekal autobus. Zde jsme se rozloučili s rodiči a sourozenci. Loučení bylo těžké a dojemné, ale já jsem to brala celkem v pohodě. Před autobusem jsme ještě odevzdali potvrzení o vybírání mobilů, seřízení lyží, o nemocech a alergiích a kartičku zdravotní pojišťovny. Cesta autobusem trvala asi tři hodiny a moc jsme si ji užili. Byla tam legrace – od poslouchání hudby, sledování filmů až k povídání si a „otravování“ se navzájem. Po cestě jsme se ještě zastavili v Olympii v Olomouci, kde jsme chvíli nakupovali.

Jakmile jsme dojeli do Beskyd, z autobusu jsme odnesli všechna cestovní zavazadla a lyže se snowboardy. Lyže a prkna jsme zamkli do tzv. lyžárny. Nejhorší bylo odnášení všech kufrů do kopce a do schodů. Byla to fuška, ale zvládli jsme to. Ubytovali jsme se. Já jsem byla na pokoji číslo 106 v 1. patře s Nicol Sedláčkovou, Dádou Adámkovou a Radkou Kubínovou. Po vybalení jsme se rychle převlékli do lyžařského oblečení a běželi na sjezdovku. Na svahu jsme se rozdělili do družstev. Já jsem byla v družství pana učitele Sedláčka. Až do večere jsme lyžovali. Večere byla moc dobrá, všichni jsme si pochutnali. Následoval večerní klid. To kdybyste viděli! Já jsem s holkami chodila do společenské místnosti či jsme jen tak ležely na pokoji, ale ten rachot na chodbě. Večer byl vždy program jednotlivých družstev, ale v neděli ne. To jsme měli volno až do večerky.

V pondělí a v úterý jsme lyžovali a jinak vlastně nic nedělali. V pondělí byl večerní program družstva paní učitelky Nedomové a v úterý program našeho družstva. Hráli jsme různé hry, židličkovanou a tak dále.

Ve středu jsme si dopoledne vyrazili na túru do blízké horské chaty. Cesta tam byla namáhavá, samé kopce. Zpátky už to bylo z kopečka. Po obědě jsme opět lyžovali. Večerní program tentokrát přichystalo družstvo paní učitelky Požárové.

Ve čtvrtek jsme dopoledne lyžovali, odpoledne však následoval slalom. Všichni jsme slalom v pořádku sjeli. Kategorie byly dvě – kluci a děvčata. Já jsem se umístila na čtvrtém místě. Večer jsme si parádně užili – učitelé přichystali diskotéku. Spousta z nás se oblékla do šílených masek – přesněji do kousků oblečení, co jsme našli v kufrech.

V pátek jsme lyžovali dopoledne. Ráno jsme už balili. Po obědě jsme všechna zavazadla nanosili do jídelny a poklidili pokoje. Autobus pro nás přijel okolo jedné hodiny. Nastoupili jsme a odjeli. Po cestě jsme se zastavili v Tesco v Prostějově. K lysické škole jsme dojeli okolo páté.

Fotografie našeho družstva – fotila paní učitelka Nedomová

Zleva: pan učitel Sedláček, Jindřich Chlup, Natálie Tůmová, Jan Sedláček, Markéta Kotolánová, Miloš Kromp, Adam Křelina, Ondřej Koktavý, Gabriela Vlachová, Filip Štaud, Lukáš Žáček, Dagmar Adámková a Nicol Sedláčková. Na vleku jede paní zdravotnice.

Lyžařský výcvikový kurz (pokračování)

A jaký byl denní „rituál“? V sedm hodin budíček. Asi patnáct minut rozevička před penzionem. V osm následovala snídaně. V devět jsme už stáli na svahu. Lyžovali jsme do půl dvanácté, následoval oběd a polední pauza do dvou hodin. Dále lyžování do půl páté. Večerní pauza a čas na hygienu trvaly do čtvrt na sedm, kdy byla večeře. Dále volno do osmi. Nakonec večerní program jednotlivých družstev. O půl desáté jsme už všichni unaveně usínali.

Lyžák se mi moc líbil a ráda bych tam jela znovu. V lyžování jsme se všichni zlepšili a hodně jsme se seznámili. Proto na tento týden budu ráda vzpomínat.

Gabriela Vlachová, 7. B

Sport

Kunštátská laťka

Sára Porčová při zdolávání „kunštátské“ laťky

V pátek 6.3.2015 se žáci naší školy zúčastnili Kunštátské laťky. Přestože jsme nezískali žádné medailové umístění, žáci školu vzorně reprezentovali. V kategorii mladších žáků skončil Jan Ryzí na 6. místě a Adam Křelina na 16. místě (z 19 žáků). V kategorii mladších žákyň vybojovala Nicol Sedláčková 6. místo a Jolana Janíčková 12. místo (z 20 žákyň). V nejjobsazenější kategorii starších žáků získal Tomáš Pavelka 5. a Michal Beneš 6. místo (z celkového počtu 25 žáků). V kategorii starších žákyň skončila Hana Šebelová 4. a Sára Porčová 6. (z 21 soutěžících). Všem závodníkům gratulujeme a děkujeme za reprezentaci školy.

Fotbalový turnaj v Adamově

V úterý 10. března 2015 se žáci 2. stupně zúčastnili fotbalového turnaje v Adamově. Turnaj se konal ve zdejší městské sportovní hale. Začátek byl hned ráno mezi 8:00 a 8:30 hod. Mezi zúčastněnými týmy byly mimo lysické školy také ZŠ Adamov, ZŠ Benešov, ZŠ Velké Opatovice, ZŠ Olešnice, ZŠ Blansko a dvě ZŠ z Boskovic. Naše škola postoupila ze základní skupiny. Poté se hrálo o postup, kde jsme narazili na ZŠ 9. května Boskovice (Zelená). Zápas byl velmi vyrovnaný, ale rozhodla jedna chyba a soupeř postoupil. Nakonec z toho pro nás bylo 3. místo z osmi zúčastněných týmů.

David Baláč, 9. A

Talentmánie

Asi si říkáte, proč se vracím k „Talentmání“, která se na naší škole uskutečnila dávno. Asi proto, že jsme o této soutěži neinformovali, proto, že mě zaujaly výkony soutěžících, a také proto, že jsem byla členkou poroty. Letos měla Talentmánie spoustu moderátorek. Moderovaly ji Viki Pešová, Pája Janečková, Pája Marečková, Mart'a Mynářová, Gabča Medková, Áďa Kyánková, Sára Porčová a Hanka Šebelová. Do poroty zasedli Terka Jančálková, Míša Ryzí, pí uč. Opatřilová, pí uč. Pánková, pí uč. Všianská, Zdeněk Kala a Adéla Hanzlová. Soutěžící byli rozděleni do dvou kategorií, hudební a pohybové. Vystoupení bylo letos třináct. Obrovským překvapením, alespoň podle mého názoru, byly žákyně z prvního stupně: Anička Kopalová a Anička Sedláčková. Anička Kopalová výborně hraje na housle! Anička Sedláčková moc pěkně hraje na klávesy a má krásný hlásek. Zhlédli jsme taky spoustu pěkných pěveckých vystoupení, tanečních vystoupení, Katka Zburníková se nám předvedla jako mažoretky a její vystoupení se taky moc povedlo.

Mimo soutěžní čísla jsme viděli ukázkou workoutu od Pepy Kolaji, které bylo naprosto fantastické! Po skvělém sportovním výkonu na bradlech nám ještě zažongloval. Dále nám zazpívala Lucie Jílková a to píseň „Teď královnou jsem já“. Na Talentmání proběhlo vyhodnocení gumičkové soutěže a soutěže ve vánoční výzdobě tříd a ukázkou robotů žáků, kteří se před Talentmání zúčastnili soutěže, kde byli velice úspěšní.

Talentmánie se po organizační stránce vydařila. Velmi pěkné byly diplomy od Aleny Stejskalové a Dity Škvařilové. Další pomocnicí byla Ludmila Vojtová. O ozvučení tělocvičny se jako vždy výborně postaral Vojtěch Horňanský.

Míša Ryzí, 9. B

*Pepa Kolaja s moderátorkou
Adélou Kyánkovou*

Výsledky:

- I. Hudební kategorie: 1. Marika Slavičová 4. A
2. Anna Kopalová 4. B
3. Anna Panáčková 9. B
- II. Taneční kategorie: 1. Zebry (Nela Straková, Dáda Halečková, Nikola Dostálová, Klára Olejníčková, Katka Trojanová, Magda Zouharová)
2. Kateřina Zburníková - mažoretky
3. Rebelky (Klára Olejníčková, Katka Trojanová, Magda Zouharová)

Absolutní vítěz: Anna Sedláčková ze 4. A

Máme rádi zvířata

Cesta do útulku

Určitě všichni víme, že se na naší škole pořádala sbírka pro psí útulek v Boskovicích. Jak jsem na tento nápad vlastně přišla? Mám moc ráda zvířata, a proto jsem se rozhodla, že jim budu neustále pomáhat. Do hodiny pracovního vyučování jsem jednou nesla recept na sušenky, a já si vybrala speciální sušenky pro pejsky. Sušenky krásně voněly a vypadaly úžasně. Společně s Dádou Adámkovou jsem obešla kabiny a dala jsem sušenku všem učitelům, co mají doma pejska. A tak se uskutečnila naše první akce pro sbírku. Prodej sušenek. Tento nápad mi ale hodně rychle rozmluvil táta, a přišel s něčím lepším. Sběr papíru. Další den už jsem obcházela veškeré místní obchody, restaurace a podniky a prosila o starý papír. Za papír jsem dostala 623,-Kč pro útulek. A další akce propukla ve škole. Se svým nápadem jsem na schůzi žakovského parlamentu seznámila zástupce ze tříd. Můj nápad se jim zalíbil a pomohli mně celou akci promyslet. Následující den jsem obcházela s Martinou Čůlkovou a Hanou Kročilovou třídy po celé škole. Žáci i učitelé házeli do připravené pokladničky peníze, které jsou už momentálně v útulku. **Naše škola pro útulek nasbírala úžasných 2 226,-Kč.**

Na předání došlo dne 7. března 2015. Hned, když jsem vkročila na pozemek útulku, bylo slyšet, jak pejsci štěkají. Bylo mi jich strašně líto, a kdyby to šlo, vzala bych si všechny domů. Mezi kotci jsem zastihla paní, které jsem ve stručnosti řekla, co se dělo. Paní Melicharová naslouchala a já se jí pak jen zeptala, co s financemi teď bude. Dozvěděla jsem se, že vše půjde na veterinární pomoc pro pejsky. Dále to, že jeden pes potřebuje nutně na operaci a že se mu naše peníze budou moc hodit. (Bez lékařské pomoci by mohl přijít o tlapku!)

Jsem moc ráda, že jsem takto pejskům pomohla. Chtěla bych také poděkovat všem, kteří se do sbírky zapojili. Bez vaší pomoci bych nemohla předat tolik peněz. A ty jejich smutné oči považuji za nejsmutnější zážitek ve mém životě.

Sabina Stloukalová 7.B

Tento vyfocený pes je sice v kotci, ale pejsci v tomto útulku chodí velmi často na vycházky!

A toto je Dajan. pes, který by bez finanční pomoci přišel o tlapku.

Recitační soutěž - O lysické sluníčko

Ve čtvrtek 12. března 2015 se uskutečnil už 8. ročník recitační soutěže O lysické sluníčko. Celkem se zúčastnili žáci z 11 škol, a to ze ZŠ Doubravice, Svitávka, Knínice, Lipůvka, Adamov, Drnovice, Rájec-Jestřebí, Kunštát, Lomnice, Doubravice a Lysice. No a z těch všech škol přijelo 82 žáků se svými učiteli, kteří pak vytvořili porotu.

Bylo celkem 5 kategorií. 0. kategorie (1. třída), 1. kategorie (2.-3. třída), 2. kategorie (4.-5. třída), 3. kategorie (6.-7. třída) a 4. kategorie (8.-9. třída). Tato soutěž proběhla v učebně „Hudebný“. Celou soutěž zahájily paní učitelky, za 1. stupeň paní učitelka Tejkalová a za 2. stupeň paní učitelka Kyánková. Poté přišel i pan starosta Mgr. Pavel Dvořáček, a dokonce zarecitoval i kousek ruské básničky. No a mohlo se začít recitovat. Nejdřív nastoupili recitátoři 0. kategorie. Žáci si nejprve vylosovali z kouzelného klobouku lístky, na kterých bylo číslo udávající jejich pořadí. Když pak všichni z 0. kategorie odrecitovali, odebrala se porota na krátkou poradku a my měli „přestávku“. Pak nastoupila 1. kategorie. A opět když všichni žáci odrecitovali, zase se učitelé odebrali na poradku a my měli zase „přestávku“. V této přestávce nám hostesky (Hanka Šebelová, Sára Porčová, Áďa Kyánková a Klára Hájková) rozdaly pitíčko a oplátek. No a potom už odrecitovali všechny zbývající kategorie. Během poslední přestávky nám hostesky rozdaly samolepku se sluníčkem a na stoly položily seznamy recitátorů všech kategorií. My měli nalepit samolepku tomu, kdo se nám nejvíce líbil. Ten, kdo

Foto: zleva Mgr. Pavel Dvořáček, starosta, pí uč. Tejkalová a pí uč. Kyánková, organizátorky akce

bude mít u svého jména nejvíce sluníček, vyhraje nejhlavnější cenu. Poté už proběhlo jen vyhlášení. Z naší školy se Adam Fleischlinger z 1. A umístil na 3. místě, Miša Ryzí z 9. B byla na 1. místě, Natálie Chytrá skončila na 3. místě a Tereza Trojanová z 1. A dostala diplom Čestné uznání za výrazný projev. No a tu nejhlavnější cenu (velké sluníčko z keramiky) vyhrála Berenika Lepková ze ZŠ Kunštát. Pak už jen všichni recitátoři dostali malé keramické sluníčko jako dárek za účast. Celá soutěž skončila přibližně ve 14:45 hodin.

Natálie Chytrá, 6. B

Okresní kolo recitační soutěže

Ve středu ráno 18. března 2015 se sešli úspěšní recitátoři z naší školy (dva z každé kategorie), protože jeli na soutěž do Adamova. Byla jsem jednou z nich. Tentokrát nás doprovázela paní učitelka Jitka Příbylová. Po cestě autobusem a vlakem jsme pospíchali ke škole.

Po příchodu nás v tamní škole uvítala organizátorka soutěže a řekla nám pořadí, ve kterém budeme vystupovat. Než přijeli soutěžící z ostatních škol, opakovali jsme si texty. Některé soutěžící jsem viděla u nás ve škole při recitační soutěži O lysické sluníčko. Poté, co dorazili všichni soutěžící, vše mohlo začít.

Byli jsme opět rozděleni do čtyř kategorií. Začala nultá kategorie. Po vystoupení každého člena kategorie se dvoučlenná porota odebrala do jednací místnosti, kde určila vítěze. Až odrecitovali všichni soutěžící z poslední kategorie, nastal ten moment, na který jsme všichni netrpělivě čekali. Bylo zde vyhlášení výsledků. Líbilo se nám, že si porotci se zájemci povykládali o jejich textech a přednesu. Dozvěděla jsem se, že nemusím mít tak dlouhý text, že bych měla některé části víc prožít, jiné zase míň. Když jsem se zeptala které, řekli mně, že si na to ale musím prý přijít sama. Naši školu jsme reprezentovali velmi dobře. Přivezli jsme si tři první místa (Filip Janeček, Natálie Chytrá a Alena Stejskalová), dvě třetí (Tereza Trojanová a Martina Mynářová) a dobrou náladu. Žáci, kteří obsadili první místa, postupují do krajského kola v Brně. Výhercům blahopřejeme a přejeme hodně štěstí v krajském kole.

Děkujeme za přípravování na recitační soutěže našim češtinářkám.

Martina Mynářová, 9. C

Cesta na západ

„Všichni si sedněte! I vy tam vzadu!“ Je 11. února 2015 a všechny tři devítky jsou natěsnané v autobuse Zeas, a. s. Pár minut do odjezdu směr Brno na westernové představení Limonádový Joe aneb Koňská opera. Paní učitelky Kyánková a Máslová rozdávají poslední rozkazy. Přesně v 9:00 vyrážíme. Cesta rychle ubíhá, a tak se za necelou hodinku ocitáme před divadlem Radost. Vyhneme se z autobusu a cváláme směrem vchod. V šatně panuje zdravé šílenství. Sundat bundu, čepici, šálu a rychle k odbavení. A pak už jen nahoru po schodech, usadit se a čekat.

Neznámý hlas nás upozorní, abychom si vypnuli mobily, ztlumí se světla a začínáme. Na jeviště vběhnou herci, svět se s námi roztočí a ocitáme se ve westernu až na to, že krev byla nahrazena humorem a krvelační kovbojové usměvavými herci.

Když si po přestávce sedáme, ještě netušíme, co bude následovat. Příběh pokračuje. Joe, který hledá svou milou Winnifred, najednou nestojí na jevišti, ale dvoří se neznámé paní učitelce v domněnku, že je to jeho Winnifred. Celý sál puká smíchy, nejvíce ale neznámá. Vše se naštěstí vysvětlí a hlavní hrdina se z celého srdce omlouvá rozesmáté blondýnce. Nadále už příběh pokračuje vesměs podle filmu.

Po skončení odcházím spolu s ostatními dolů do šatny. Mně osobně se inscenace líbila. To ovšem neplatí pro všechny. Někteří vypadali dost znuděně. Zřejmě proto, že neviděli film, a tak jim příběh moc neřekl. Naopak spoustě spolužáků se líbil. Takže za mě dostává divadlo čtyři hvězdičky z pěti.

Anna Zemánková, 9. C

Ve škole to žije!

I před Velikonocemi vám přinášíme mnoho zajímavostí z naší školičky. Dáváme si dobrý pozor, abyste si mohli přečíst pouze zaručeně pravdivé informace. Protože už nemáme tolik zpráv jako dříve, chtěly bychom vás poprosit o pomoc! Pokud se vám přihodí něco zajímavého a nebo pokud něco úžasného uvidíte, můžete kdykoliv přinést splepené lístečky s napsanými událostmi do kabinetu paní učitelky Máslové, stačí je podstrčit pod dveřmi. Paní učitelka Máslová nám slíbila, že si je číst nebude, to můžeme jen my. Vaše informace si samozřejmě ověříme a ty nejlepší zveřejníme.

Střípky z velikonočních vajíček

A nyní se vypravíme do devítek. Že by se nám tu i něco nového rýsovalo? O kamarádství T.J.+Š.B. se sice mluví dlouho, ale vodí se kamarádi za ruce? A taky se nám některé páry rozpadly, např.: T.H. + M.B. V.P. se nám čím dál tím víc „kamarádí“ s trojicí osmáků, kterého z nich si vybere?

Nový pár na naší škole vznikl v osmičkách. On i ona o této události informují na facebooku. Pokud nejste v obraze, hurá na internet!

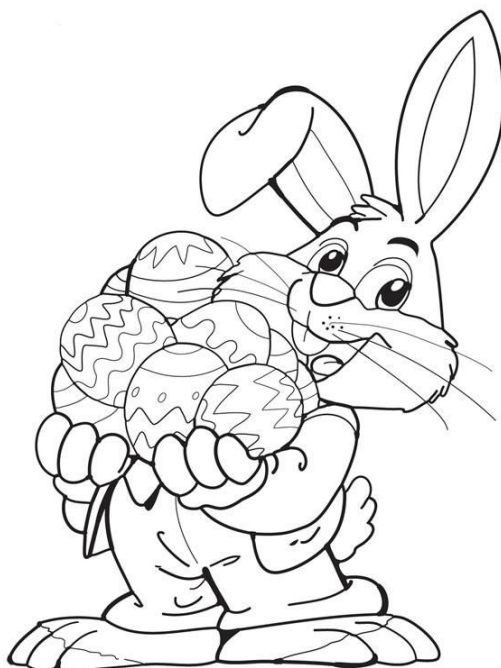
Hodně žáků se nám vrátilo z hor. Všimli jste si třeba sourozenců Ryzích? S tím sluníčkem to trochu přehnali!!! Zvlášť Miša, nejspíš zapomněla na opalovací krém. Všichni jí ale při akademii tvrdili, že jí to sluší.

UPOZORNĚNÍ!!! Holky nepřehánějte to s make-upem. Stačí přirozené obočí a jen trocha make-upu. Jedna nejmenovaná osoba na facebooku na tuhle situaci dobře upozornila, napsala něco ve smyslu: „Holky vy už si na to obočí dáváte i tempery?“ Takže, i když se blíží Velikonoce, nemusíte je přivítat vymalované jako kraslice.

Konečně za sebou máme akademii, oddechli jste si jako my? Myslíme si, že polonéza našich devátáků nedopadla zase tak špatně, souhlasíte s námi? Na to, že se naše milé devětačky bály, že nebudou mít co na sebe, nakonec vypadaly všechny jako princezny.

Přijde nám, že většina devátáků je zatím stále v pohodě a nestrachuje se o přijetí na střední školu. Víte o tom, že přijímačky se píšou už 15.dubna? (Držme jim palce!) Představte si, že již 10 spolužáků bylo přijato bez přijímaček. Závídíme.

S láskou vaše drbny

Smějeme se s Plátkem

Ze školních lavic

V hodině českého jazyka jsem byl obviněn z pokusu uniknout diktátům do konce školního roku. Tak si prosím poslechněte, jak to doopravdy bylo.

Byla normální čtvrtetční hodina českého jazyka a psali jsme cvičný diktát. Na začátku paní učitelka pravila: „Kdo bude mít diktát napsaný s maximálně jednou chybou, nebude muset psát do konce školního roku žádný další.“ Po dopsání diktátu jsem zběžně zhlédl obsah svého díla. No musím přiznat, byla to katastrofa. Některé části jsem nemohl přečíst, a tak jsem pod podpis připojil text: „Tento diktát má jen jednu jedinou chybu -> nedá se přečíst.“ Můj argument nebyl přijat a diktát mně byl vrácen opravený.

Tak co si o tom myslíte? Pro redakci školního časopisu připravil:

Roman Látal, 9. C

Jáchym Vyskočil, 9. B

Kdo je kdo?

Ahoj! Ahoj! Ahoj! V jarním vydání je tu s vámi jako vždy soutěž - Kdo je kdo? Doufám, že si najdete chvíli čas a zapřemýšlíte, koho jsem se tentokrát asi vyptávala. Výherce z minulého čísla vám neprozradím, protože nikdo mně neodevzdal správnou odpověď. Povídala jsem si s paní učitelkou Lenkou Rejtharovou.

Pravidla jsou stále stejná: Podle informací hádejte, o koho jde.

Kolik máte let? No... dvacet pryč

Kde bydlíte? V Lysicích

Máte rodinu? Mám partnera/partnerku, ale vdaná/ženatý nejsem.

Jaké jsou vaše koníčky? Sport, příroda

Oblíbený sport? Mám rád/a sporty všeho druhu.

Oblíbená kniha? Je jich víc, ale nejspíš Cesta pokojného bojovníka (autor Dan Millman).

Oblíbená barva? Červená a modrá

Oblíbené jídlo? Ovoce a zelenina

Je pravda, že jste vegetarián/ka? Ano

Jakou školu jste vystudoval/a? Přírodovědeckou fakultu MU Brno

Kolik let učíte? Dvacet let

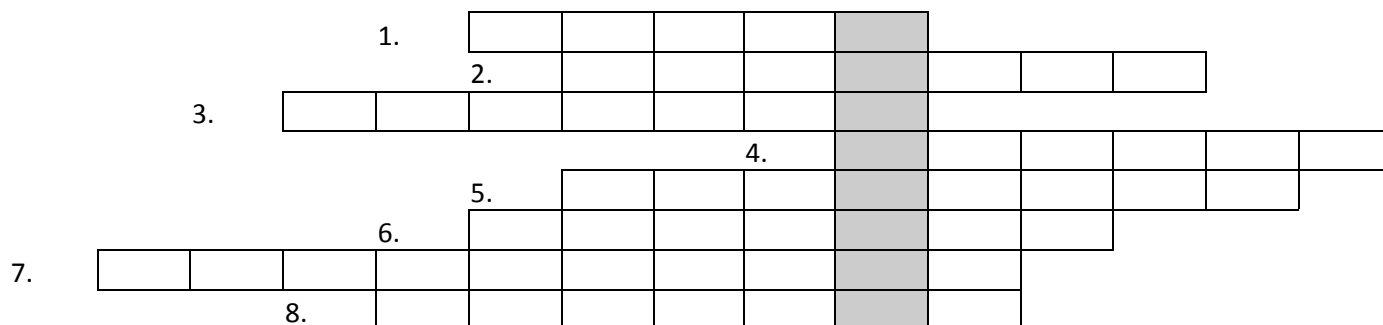
Kdo mi řekne do 10.4.2015 správné jméno této paní učitelky/tohoto pana učitele, dostává se do *slosování naší soutěže*. Výherce získává odměnu (viz. obrázek).

Michaela Ryzí, 9. B

Tentokrát mám pro vás připravenou pomůcku. Osoba, kterou máte z odpovědí poznat, se na vás snaží podívat z upravené fotky. Tak neváhejte a zapojte se do soutěže.

Velikonoční křížovka o ceny

Opět jsem si pro vás připravila křížovku. Vítězem křížovky z minulého čísla se stal Jan Škrabal ze 7. A, který jako jediný odevzdal správné znění tajenky. Gratulujeme a doufáme, že ho odměna potěšila. I tentokrát máme pro vás skvělé ceny! Napsané znění tajenky předejte Aleně Stejskalové z 9. C do 10. dubna 2015. Nezapomeňte uvést své jméno a třídu.

1. Velký... (den)
2. Zelený... (den)
3. Děvčata barví
4. Bílá... (den)

5. Chlapci pletou
6. Barvení vajíček a pletení pomlázek jsou velikonoční...
7. Svátky jara
8. Typické velikonoční zvíře

Pohodové Velikonoce
všem našim čtenářům
přejí
redaktoři Plátku

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází dne 1. dubna 2015 nákladem 60 kusů.

Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.

Šéfredaktorka: Radmila Centnerová, korektorky: Radmila Centnerová a Pavla Janečková, grafik: Sabina Stloukalová, www. stránky: Kamil Vaněk.